

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 7Csp/13/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0019202869
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Lajoš
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2019:0019202869.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov sudcom JUDr. Romanom Lajošom, v spore žalobcu: Všeobecná úverová banka, a.s., Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155, právne zastúpeného: Jakubčák, advokátska kancelária, s.r.o., Michalská 14, Bratislava, IČO: 47 255 706, proti žalovanej: M. G., nar. X.X.XXXX, U. XXX/X, P., o zaplatenie 5.053,89 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu v celom rozsahu zamietla.
- II. Žalovanej voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou Okresnému súdu Michalovce dňa 26.3.2019 sa žalobca domáhal, aby súd žalovanej uložil povinnosť zaplatiť mu sumu 5.053,89 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 5.053,89 EUR od 12.9.2018 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Žalobu odôvodnil tým, že medzi stranami sporu bola 8.6.2015 uzatvorená zmluva o poskytnutí spotrebného úveru „Flexipôžička“ s registračným číslom XXXXXXXXXXXXXXXX (ďalej tiež len ako „Zmluva“). Tvrdil pritom, že v článku I. Zmluvy sú dohodnuté základné parametre úveru, ktorý žalobca žalovanej poskytol a ktorý sa žalovaná zaviazala žalobcovi splácať (ďalej tiež len ako „Úver“). Žalobca svoju povinnosť zo Zmluvy poskytnúť žalovanej Úver riadne splnil a žalovanej Úver vo výške 5.970,- Eur poskytol. Žalovaná podmienky splácania nedodržiavala a Úver riadne nesplácala. Nakoľko sa žalovaná dostala do omeškania so splácaním splátok, žalobca ju opakovane riadne písomne vyzýval na úhradu splátok, kedy jej zasielal pripojené upomienky, napriek tomu žalovaná splátky žalobcovi nezaplatila. Z tohto dôvodu listom zo dňa 10.8.2018 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, kde žalovanú vyzval na zaplatenie zostatku úveru s príslušenstvom do 7 dní od doručenia tejto výzvy (vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru). Zostatok istiny úveru 5.053,89 Eur uvedený vo vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru predstavuje rozdiel poskytnutého úveru vo výške 5.970,- Eur a splátok istiny úveru vo výške celkom 916,11 Eur. Ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti Úveru evidoval žalobca voči žalovanej dlh na istine 5.053,89 Eur, dlh na zmluvnom úroku 350,57 Eur a dlh na poplatkoch 17,50 Eur. Žalobca sa domáha zaplatenia istiny dlhu ako aj zákonného úroku z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 5.053,89 Eur, nedomáha sa však zaplatenia dlhu na úrokoch a poplatkoch.

3. Okresný súd Michalovce vydal vo veci platobný rozkaz č.k. 16Csp/55/2019-32 zo 17.4.2019, voči ktorému podala žalovaná odpor, v ktorom namietala miestnu nepríslušnosť Okresného súdu Michalovce. V odpore proti platobnému rozkazu ďalej poprela skutkové tvrdenia žalobcu, uplatnený nárok neuznávala čo do výšky ani dôvodu a vzniesla námietku premlčania. Žiadala podrobiť spotrebiteľskú zmluvu, od ktorej si žalobca odvodzuje nárok, súdnej kontrole a napokon žalobu zamietnuť v celom rozsahu a protistranu zaviazat' na úhradu trov konania. Vo svojej argumentácii poukazovala na ustanovenia zákona

č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), § 52 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“), § 290 a nasl. zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“), § 3 a 4 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“), ako aj na smernicu Rady č. 93/13/EHS z 5.4.1993, pričom sa domáhala vylúčenia aplikácie Obchodného zákonníka na jej prípad. Bez bližšej konkretizácie tvrdila, že žalobca vo svojich zmluvách formuluje neprijateľné zmluvné podmienky v rozpore s platnými právnymi normami, ktorých obsah žalovaná nemohla ovplyvniť a preukázateľne neboli dojednané individuálne. Namietala nepredloženie celej zmluvy ako dôkazu o existencii ich zmluvného vzťahu, reálnu výšku požičanej čiastky úveru, historický prehľad platieb ako dôkaz o vzájomných plneniach, svojvoľné započítavanie finančných plnení žalovanej nerešpektujúce § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nepredloženie doručky o zaslaní Oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, nedostatok náležitostí zmluvy ustanovených v § 9 ods. 1 a 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, nárokovanie nezákonných poplatkov, pokút a úrokov veriteľom a tiež absolútnu neplatnosť zmluvy s odkazom na § 37 ods. 1, § 39, § 49a a § 53d Občianskeho zákonníka. Tvrdila tiež, že predmetný úver splnil všetky znaky bezúročnosti a bezpoplatkovosti.

4. Tunajšiemu súdu bol spis ako miestne príslušnému súdu postúpený 16.5.2019 postupom podľa § 41 C.s.p., ktorý vydaný platobný rozkaz na základe podaného odporu zrušil uznesením č.k. 7Csp/13/2019-54 z 20.5.2019.

5. K námietkam žalovanej vzneseným v odpore proti platobnému rozkazu žalobca na výzvu súdu na preukázanie dôvodnosti nároku v podaní z 15.7.2019 uviedol, že odpor podaný žalovanou je vzorový, účelový a z väčšej časti neodôvodnený. Odmietol ničím nepodložené tvrdenia žalovanej o tom, že by žalobca nekonal s odbornou starostlivosťou, rovnako tak aj náznaky žalovanej, kedy táto niečo v odpore naznačuje, ale nič konkrétne neuvádza. Poukázal na § 15 a 16 Obchodného zákonníka uvádzajúc, že za žalobcu ako veriteľa zmluvu so žalovanou podpísali oprávnené osoby, ktoré boli jeho zamestnancami a na podpis zmluvy boli poverené a oprávnené. Tvrdil tiež riadne zaslanie upomienok žalovanej a citujúc § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka uvádzal, že o doručovaní upozornenia, resp. preukázaní doručenia upozornenia sa v tomto ustanovení nič neuvádza, z čoho vyvodzoval, že platný právny poriadok pre ich doručovanie nevyžaduje žiaden predpísaný spôsob. Namietal, že bolo a je v ekonomickom záujme žalobcu upomienky doručovať, a tiež prípadnú úvahu, že by žalobca upomienku vyhotovil a neodoslal. Mal za to, že žiadne skutkové tvrdenie žalobcu nebolo popreté a z jeho skutkových tvrdení je preto nutné vychádzať ako z nesporných. Uvádzal tiež, že pokiaľ by mal súd napriek jeho argumentácii za to, že tretia upomienka doručená nebola, pre takýto prípad sa alternatívne domáhal zaplata sumy splátok splatných od 28.5.2018 do 28.7.2019 (nezaplatené splátky splatné po započítaní úhrad 3.669,73 Eur, 1,20 Eur, 114,- Eur a 14,- Eur splatných pred pojednávaním vytýčeným na 19.8.2019) čo je spolu 15 splátok po 114,68 Eur, pričom splátky od 28.5.2018 do 28.7.2019, t.j. 13 splátok po 114,68 Eur, celkom 1.490,84 Eur by tak boli nezaplatené. Ďalej tvrdil, že žalobca pri príprave poskytnutia úveru skúmal a zisťoval rodinný stav žalovanej; celkový počet členov jej domácnosti; vzdelanie žalovanej; miesto kde žije; vzťah k nehnuteľnosti, v ktorej žije; typ zmluvy pre mobilný telefón, pričom podľa tvrdení a podkladov žalovanej žalobca zistil, že žalovaná býva v nehnuteľnosti vo svojom vlastníctve (bez hypotéky), má čistý mesačný príjem vo výške 800,- Eur (za posledné 3 kalendárne mesiace), má príjem zasielaný na účet do banky a nemá ani jeden záväzok. Na základe toho uvádzal, že príjmy žalovanej postačovali na úhradu dohodnutej mesačnej splátky vo výške 114,68 Eur, žalovaná sa so znením obchodných podmienok oboznámila pri podpise zmluvy a osobitne požiadala o ich zaslanie na ňou uvedenú e-mailovú adresu. V ďalšom namietal, že poplatky za upomienky sú dohodnuté v zmluve podpísanej so žalovanou, konkrétne v časti I. bod 7.

6. V následnom vyjadrení z 1.8.2019 na repliku žalobcu žalovaná v podstatnom zopakovala námietky uvedené v jej odpore proti platobnému rozkazu. Tvrdila, že žalobca svoj nárok neosvedčil a matematicky nepreukázal a neuviedol ani odkontrolovateľný výpočet a postup nárokovanej čiastky. Uvádzala, že chce mať vyriešenú otázku, či poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov a teda akú sumu je povinná za poskytnutý úver zaplatiť. V návrhu na rozhodnutie žiadala žalobu zamietnuť v celom rozsahu a nepriznať žalobcovi žiadnu náhradu trov konania.

7. Súd vykonal vo veci pojednávanie 19.8.2019. Žalobca, právny zástupca žalobcu aj žalovaná svojou neprítomnosťou na ňom ospravedlnili a žiadali konať v ich neprítomnosti. Preto súd rozhodol, že bude pojednávať neprítomnosti žalobcu, jeho právneho zástupcu a žalovanej. Na nariadenom pojednávaní potom vykonal dokazovanie oboznámením: žaloba na č.l. 1-4, prehľad platieb na č.l. 6, zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 8.6.2015 na č.l. 10-14, formulár Európskej informácie o spotrebiteľskom úvere na č.l. 13-16, výzva na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom z 10.8.2018 s pripojeným dôkazom o doručovaní na č.l. 17-18, upomienky z 9.5.2018, 8.6.2019 a 9.7.2018 na č.l. 18-19, odpor proti platobnému rozkazu z 26.4.2019 na č.l. 37-46, vyjadrenie žalobcu z 15.7.2019 na č.l. 60-62, výpis z úverového účtu T. A. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX na č.l. 71, všeobecné obchodné podmienky VÚB, a.s. na poskytovanie spotrebiteľských úverov fyzickým osobám - občanom účinné od 1.4.2015 na č.l. 72-76, amortizačná tabuľka k poskytnutému úveru na č.l. 77, žiadosť o Flexipôžičku zo dňa 8.6.2015 na č.l. 78-80, žiadosť žalovanej o zaslanie VOP z 8.6.2015 na č.l. 81, avízo o zadaní platby z 8.6.2015 na č.l. 84, kópia e-mailu z 8.6.2015 na č.l. 84, vyjadrenie žalovanej z 30.7.2019 na č.l. 91-96 a ostatným obsahom spisu, pričom bol zistený nasledovný skutkový a právny stav.

8. Zo žalobcom predloženej zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ podpísanej žalovanou 8.6.2015 bolo zistené, že na jej základe žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 5.970,- Eur s nasledovnými zmluvnými podmienkami: lehota splatnosti 108 mesiacov, čerpanie úveru jednorazovo dňa 8.6.2015, celkový počet splátok 107, dátum prvej splátky: 28.7.2015, dátum poslednej anuitnej splátky (termín konečnej splatnosti) 28.5.2024, doba trvania úverovej zmluvy: do splatenia všetkých záväzkov dlžníka podľa tejto zmluvy, výška úrokovej sadzby: 18,30 % p.a., výška mesačnej anuitnej splátky: 114,68 Eur, celkové náklady dlžníka: 6.418,83 Eur, z toho výška poplatku za poskytnutie úveru 119,40 Eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť: 12.388,83 Eur, priemerná RPMN: 16,33%, RPMN poskytovaného úveru: 21,02 %. V zmluve bolo ďalej dohodnuté, že v prípade, ak medzi dátumom čerpania úveru a dátumom prvej splátky je viac ako 59 dní, výška poslednej anuitnej splátky môže byť vyššia ako mesačná anuitná splátka uvedená v zmluve, z dôvodu väčšieho zostatku istiny vytvorenom v súvislosti s odkladom splátky istiny; dlžník je povinný splácať úver mesačnými anuitnými splátkami v určenej výške a termíne splatnosti vrátane všetkých ostatných peňažných záväzkov pokiaľ vzniknú podľa tejto zmluvy, formou podľa jeho výberu: inkasom z účtu uvedeného v záhlaví zmluvy; termín splatnosti istiny a úroku je totožný s dátumom splatnosti mesačnej anuitnej splátky, ktorá pozostáva zo splátky istiny a úroku, pričom termín splatnosti mesačnej anuitnej splátky sa číselne zhoduje s dátumom splatnosti prvej anuitnej splátky. V prípade nesplácania úveru bolo v čl. I bod 5. zmluvy dohodnuté, že banka je oprávnená dlžníkovi účtovať úrok z omeškania, vyhlásiť okamžitú splatnosť úveru v súlade s Obchodnými podmienkami, ak je dlžník v omeškaní s úhradou viac než dvoch splátok alebo jednej splátky počas obdobia dlhšieho než 3 mesiace a na ich zaplatenie bol písomne vyzvaný, alebo realizovať, resp. uplatniť príslušný druh zabezpečenia úveru za účelom uspokojenia vzniknutej dlžnej pohľadávky banky, pokiaľ pohľadávka banky nebude zo strany dlžníka uhradená, v súlade s príslušnými právnymi predpismi. Podľa čl. III označenej zmluvy, zmluva nadobúda platnosť a účinnosť dňom jej písomného uzavretia. Zmluva sa uzatvára na dobu do vyrovnania záväzkov dlžníka voči banke, ktoré vyplývajú z tejto zmluvy. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú Obchodné podmienky, ktorými sa riadia zmluvné strany vo veciach, ktoré nie sú osobitne upravené v tejto úverovej zmluve. V rozsahu určenom platnými právnymi predpismi sa na právny vzťah podľa tejto zmluvy použijú ustanovenia zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov.

9. V zmysle čl. IV bodu 4. druhá a tretia veta Všeobecných obchodných podmienok VÚB, a.s., na poskytovanie spotrebiteľských úverov fyzickým osobám - občanom účinných od 1.4.2015, dlžník je povinný splácať úver každý mesiac vždy ku dňu, ktorý sa číselne zhoduje s dňom prvej splátky uvedenej v úverovej zmluve v rámci dohodnutej lehoty splatnosti úveru. Ak tento deň prípadne na deň pracovného voľna, príslušná anuitná splátka je splatná v najbližší nasledujúci pracovný deň, pokiaľ v úverovej zmluve nie je stanovené inak. Podľa čl. IV bodu 6 označených všeobecných obchodných podmienok, v prípade odkladu splatnosti prvej anuitnej splátky podľa bodu 4 tohto článku bude posledná anuitná splátka úveru vyššia z dôvodu zaúčtovania úrokov za obdobie odkladu anuitných splátok. Podľa čl. X bodu 1 piata a šiesta veta označených všeobecných obchodných podmienok, v prípade keď sa písomnosť nezasiela ako doporučená zásielka alebo doporučená zásielka do vlastných rúk považuje sa takáto písomnosť za doručenie desiatym dňom po dni, keď bola písomnosť podľa údajov veriteľa daná na poštovú prepravu. Uvedené platí pre všetky zasielané písomnosti. V priebehu konania tiež bola preukázaná žiadosť o zaslanie vyššie označených všeobecných obchodných podmienok ako aj

všeobecných poisťných podmienok pre poistenie schopnosti splácať splátky Flexipôžičky na emailovú adresu uvedenú žalovanou.

10. Z výpisu z účtu T. A. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX z 8.6.2015 vzal súd za preukázané, že 8.6.2015 bola žalovanej vyplatená čiastka 5.970,- Eur. Toho istého dňa inkasoval žalobca od žalovanej z jej účtu T. A. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX uvedeného aj v zmluve poplatok za poskytnutie úveru v sume 119,40 Eur.

11. Zo žalobcom predloženej histórie transakcií (doručená na oboznámenie aj žalovanej) vyplýva výška jednotlivých úhrad žalovanej, ktorú táto spochybnila poukazom na to, že ide len o interný doklad banky. Vo svojej obrane však neuviedla inú sumu úhrad vykonaných na splatenie úveru ani svoje tvrdenia nepodložila konkrétnymi dôkazmi, že na splatenie úveru uhradila aj iné platby, prípadne tieto boli uhradené v inej výške. Preto súd skutkovo ustálil, že žalovaná celkovo na úhradu poskytnutého úveru splatila sumu 3.928,83 Eur, ktorá vyplýva zo súčtu žalobcom predloženého prehľadu platieb a označeným výpisom z účtu preukázaným zaplatením poplatku za poskytnutie úveru. Posledná úhrada bola realizovaná 18.6.2018 v sume 14,- Eur.

12. Z predloženej amortizačnej tabuľky poskytnutého úveru bolo zistené, že žalovaná bola podľa neho povinná zaplatiť spolu 106 splátok á 114,68 Eura a 28.5.2024 poslednú splátku v sume 104,97 Eur.

13. Z preložených upomienok z 9.5.2018, 8.6.2018 a 9.7.2018 vyplýva, že pred zosplatením úveru žalobca mal výzvami žalovanú upomínať na omeškanie v splácaní úveru, ktorý jej bol poskytnutý, v ktorých vyčísl'oval podľa neho aktuálnu výšku dlhu žalovanej na istine, úrokoch ako aj poplatkoch, pričom žalovaná v nich mala byť v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka upozornená na možnosť žalobcu požadovať vrátenie celej poskytnutej sumy úveru s príslušenstvom pred dátumom splatnosti dohodnutým v zmluve. Doručovanie týchto upomienok žalovanej žalobca nepreukázal žiadnym dôkazom.

14. Z výzvy na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom z 10.8.2018 vyplýva, že žalobca splatenie zostatku úveru poskytnutého žalovanej s poukazom na obsah zmluvy o spotrebiteľskom úvere a všeobecné obchodné podmienky označeného dňa zosplatalil a vyzval ju na predčasné splatenie poskytnutého úveru v lehote 7 dní od doručenia výzvy na vo výzve uvedený účet. Doručovanie tejto výzvy na adresu trvalého pobytu žalovanej preukázal listinným dôkazom (zásielka bola vrátená ako neprevzatá 5.9.2018).

15. Zo žalobcom doloženej žiadosti o flexipôžičku z 8.6.2015 vyplýva, že pred poskytnutím úveru žalovaná deklarovala rodinný stav, bývanie v nehnuteľnosti vo svojom vlastníctve, čistý mesačný príjem vo výške 800,- Eur bez uvedenia jeho zdroja, pri deklarácii že je ekonomicky neaktívna a bez akýchkoľvek iných záväzkov, pričom súčasne predložila na svoju identifikáciu dva doklady totožnosti. Doloženým listinným dôkazom tiež bola preukázaná aj skutočnosť, že pred poskytnutím úveru bol vykonaný dopyt do úverového registra na osobu žalovanej (č.l. 84 rub).

16. Z vlastnej činnosti je ďalej súdu známe, že na tunajšom súde bolo voči žalovanej vedených niekoľko konaní na zaplatenie dlžných pohľadávok vzniknutých z úverov poskytnutých tak bankovými ako aj nebankovými spoločnosťami. V podstatnom súd zistil, že vo veci vedenej pod sp. zn. 5Csp/106/2018 sa vedie konanie o zaplatenie dlžnej pohľadávky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXX z 9.3.2015 uzavretej medzi žalovanou a spoločnosťou Consumer Finance Holding a.s., v ktorej celková výška úveru činila sumu 2.500,- Eur a splatený mal byť v 60 splátkach po 73,15 Eur (termín konečnej splatnosti úveru mal nastať v mesiaci marec 2020). Pod sp. zn. 8Csp/37/2019 bolo vedené konanie o zaplatenie pohľadávky zo zmluvy uzavretej žalovanou 15.4.2015 so spoločnosťou POHOTOVOST' s.r.o., ktorou bol žalovanej poskytnutý úver v sume 350,- Eur a ktorý bola žalovaná zaviazaná vrátiť v sume 672,- Eur dňa 15.4.2016. Pod sp. zn. 5Csp/128/2018 bolo vedené konanie o zaplatenie sumy 1.694,52 Eur s príslušenstvom ako nesplatennej časti úveru zo zmluvy o poskytnutí najľahšej pôžičky uzavretej žalovanou so spoločnosťou Consumer Finance Holding a.s. dňa 7.2.2014. Celková výška úveru v tomto prípade činila sumu 2.000,- Eur a splatený mal byť v 60-tich splátkach po 53,23 Eur (termín konečnej splatnosti úveru mal nastať v mesiaci február 2019). Zo spisu 5Csp/129/2018 bolo zistené, že v označenom konaní sa právny predchodca žalobcu domáhal zaplatenia sumy 2.124,05 Eur s príslušenstvom ako pohľadávky z úveru poskytnutého na základe zmluvy o aktivácii pôžičkovej karty

Quatro č. XXXXXXXXX zo 16.4.2007. Z pripojeného výpisu z účtu vedeného pre túto pôžičkovú kartu vyplýva, že v období roka 2015 žalovaná vykonávala debetné aj kreditné transakcie na účte a teda išlo o živý úver. Rovnaké závery vyplývajú aj z obsahu spisu sp. zn. 5Csp/130/2018 - v tejto veci sa žalobca domáhal zaplattenia sumy 2.867,23 Eur s príslušenstvom ako pohľadávky z úveru poskytnutého na základe Žiadosti žalovanej o aktiváciu Bankomatky Quatro z 23.9.2013, na podklade ktorej bol žalovanej poskytnutý úverový rámec vo výške 900,- Eur, pričom aj v tomto prípade bol do označeného spisu doložený výpis z účtu preukazujúci vykonávanie debetných a kreditných transakcií na účte v roku 2015.

17. Podľa § 261 ods. 6 písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „Obchodný zákonník“), touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

18. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

19. Podľa § 1 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch účinnom ku dňu uzavretiu zmluvy (t.j. 8.6.2015) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

20. Podľa § 2 zákona o spotrebiteľských úveroch účinnom ku dňu uzavretiu zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, 5a)
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,
- g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok,
- h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom,
- i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19,
- l) celkovou výškou spotrebiteľského úveru maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

21. Podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch účinnom ku dňu uzavretiu zmluvy, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

22. Podľa § 7 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch účinnom ku dňu uzavretiu zmluvy spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

23. Podľa § 7 ods. 15 zákona o spotrebiteľských úveroch účinnom ku dňu uzavretiu zmluvy veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery

a) spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľov, a

b) s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať.

24. Podľa § 7 ods. 16 zákona o spotrebiteľských úveroch účinnom ku dňu uzavretiu zmluvy vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ

a) poskytne spotrebiteľovi informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 a 5,

b) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi;

25. Podľa § 7 ods. 17 zákona o spotrebiteľských úveroch účinnom ku dňu uzavretiu zmluvy veriteľ je povinný v záujme odbornej starostlivosti pri poskytovaní spotrebiteľských úverov vytvoriť a udržiavať systém posúdenia schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver a postupovať v súlade s týmto systémom a vytvoriť a udržiavať systém poskytovania spotrebiteľských úverov.

26. Podľa § 9 ods. 1. zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu a každá zmluvná strana dostane najmenej jedno vyhotovenie v listinnej podobne, alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

27. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí okrem iného obsahovať aj tieto náležitosti:

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) odplatu podľa osobitných predpisov,

k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,

aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

28. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch platnom ku dňu uzavretia zmluvy poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa).

29. Podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch platnom ku dňu uzavretia zmluvy, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch,

výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

30. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka platnom ku dňu uzavretia zmluvy, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

31. Podľa § 52 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

32. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

33. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

34. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

35. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

36. Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

37. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

38. Podľa § 517 ods. 1 vety prvej a ods. 2 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

39. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. účinného do 31.1.2013, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

40. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za jednoznačne preukázané, že medzi stranami sporu bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, na ktorú dopadajú ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy. Uzavretú zmluvu súd vyhodnotil ako spotrebiteľskú a to vzhľadom na povahu účastníkov zmluvy ako aj na spôsob jej uzavretia. Žalobca je ako

veriteľ podnikateľský subjekt, ktorý na formulári a v pevne stanovených obchodných podmienkach určil obsah zmluvy, pričom druhá zmluvná strana - žalovaná nemala možnosť obsah zmluvy ovplyvniť. Preto sa na právny vzťah žalobcu a žalovanej vzťahujú aj napriek zákonnej úprave úverovej zmluvy v § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníku, všeobecné ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách uvedené v §§ 52-54 Občianskeho zákonníka podľa znenia planého v čase uzavretia zmluvy zavedené zákonom č. 150/2004 Z.z., ktorý zmenil a doplnil Občiansky zákonník s účinnosťou od 1.4.2004 a zaviedol do nášho právneho poriadku inštitút tzv. spotrebiteľských zmlúv, a to v súlade s čl. 69 až 71 Asociačnej dohody, ktorá vstúpila do platnosti 1. februára 1995, a ktorou sa Slovenská republika zaviazala, že vyvinie úsilie na zabezpečenie postupnej zlučiteľnosti jej právnych predpisov s predpismi Európskej únie. Spotrebiteľské právo má povahu špeciálnej právnej úpravy, a to hlavne zákon o spotrebiteľských úveroch, zákon o ochrane spotrebiteľa a v neupravených otázkach Občiansky zákonník. Podľa § 54 odsek 2 Občianskeho zákonníka sa v pochybnostiach použije právna úprava, ktorá je pre spotrebiteľa priaznivejšia. V Obchodnom zákonníku je síce zmluva o úvere upravená ako absolútny obchod bez ohľadu na povahu účastníkov, avšak keď ide o úver poskytovaný spotrebiteľovi na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania je potrebné prednostne aplikovať občianskoprávne predpisy, keďže spotrebiteľské právo je aj vo vzťahu k Obchodnému zákonníku špeciálnym právom a má teda prednosť.

41. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že medzi žalobcom a žalovanou bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej boli žalovanej dňa 8.6.2015 poskytnuté finančné prostriedky vo výške 5.970,- Eur v zmysle dohodnutých zmluvných podmienok, ktoré sa žalovaná zaviazala vrátiť v 107 mesačných anuitných splátkach po 114,68 Eur zahŕňajúcich splátku istiny a úroku. Napriek prvotnému spochybneniu čerpania úveru žalovanou žalobca čerpanie úveru preukázal relevantnými písomnými dôkazmi (výpisom z úverového účtu). V konaní nebolo tvrdené ani preukázané, že by úver alebo jeho časť bola použitá na úhradu skorších úverov a pôžičiek. Súd zároveň dospel k záveru o platnosti uvedenej zmluvy, pretože obsahuje všetky podstatné náležitosti pre takýto typ zmluvy, nespochybniteľne z nej vyplýva označenie ako veriteľa, tak aj dlžníka, výška čerpaného úveru, podmienky jeho splácania, výška zmluvného úroku 18,30 % ročne ako aj poplatku za poskytnutie úveru v sume 119,40 Eur ako ceny za poskytnutie úveru. Predloženou kópiou úverovej zmluvy bolo tiež preukázané, že zmluva bola podpísaná za žalobcu dvoma jeho zamestnancami, z označenia funkcií ktorých je zrejmé, že v súlade s § 15 Obchodného zákonníka museli byť oprávnení na všetky úkony, ku ktorým pri ich činnosti dochádza, teda aj k uzatváraniu úverových zmlúv za žalobcu. Zmluvu rovnako podpísala aj žalovaná vo vyznačenej časti pod predtlačeným textom.

42. Súd ďalej skúmal splnenie náležitostí ustanovených § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorých prípadná absencia by mohla viesť k záveru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru v zmysle § 11 ods. 2 označeného zákona, pričom dospel k záveru, že úverová zmluva má v tomto smere nedostatky. Podľa § 9 ods. 2 písmeno k) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, podstatnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je uvedenie celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. V danom prípade sa v zmluve uvedený údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť z hľadiska princípu transparentnosti javí ako nesprávny a zavádzajúci, pretože súčin počtu splátok (107) a výšky anuitnej splátky (114,67 Eur) spolu s poplatkom za poskytnutie úveru (119,40 Eur) činí sumu 12.390,16 Eur, čo je iná suma ako v zmluve uvedená celková čiastka - 12.388,83 Eura. Je tak potrebné konštatovať, že tento údaj je vyjadrený v neprospech spotrebiteľa, keďže z hľadiska transparentnosti ho uvádza do omylu ohľadom výhodnosti úveru tým, že uvádza nižšiu reálnu celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Klamlivo uvedená celková suma, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť vedie súčasne k záveru o nedostatku náležitosti zmluvy podľa § 9 odsek 2 písmeno k) zákona o spotrebiteľských úveroch. Pokiaľ by v zmluve uvedený údaj o celkovej čiastke, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť bol pravdivý, potom nesedí dohodnutá a v zmluve uvedená výška splátok, alebo výška niektorých (spravidla posledných) splátok úveru; tieto vzhľadom na zistený rozdiel musia byť nepochybne nižšie, než ktoré uvádza zmluva. Podľa názoru súdu zmluva neuvádza správne výšku všetkých splátok, ktoré bol spotrebiteľ povinný na splatenie úveru zaplatiť - uvedené potvrdzuje obsah amortizačnej tabuľky k úveru poskytovanému žalobcom, z ktorej vyplýva, že výška poslednej splátky mala činiť pri dohodnutej úrokovej sadzbe len sumu 104,97 Eur, pričom je potrebné poznamenať že súčet všetkých splátok podľa amortizačnej tabuľky je nižší o 9,71 Eur oproti súčtu splátok určených zmluvou. To napokon vedie aj k záveru o nedostatočnom splnení povinnosti veriteľa uvádzať v zmluve výšku všetkých splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru

na účely jeho splatenia (§ 9 ods. 2 písm. l/ zákona o spotrebiteľských úveroch). Zmluva totiž obsahuje výslovné dojednanie o inej výške poslednej anuitnej splátky len v prípade ak medzi dátumom čerpania úveru a dátumom prvej splátky je viac ako 59 dní, čo však nie je daný prípad. Žalobca si uplatňuje nárok na zaplatenie istiny úveru, úrokov a poplatkov, teda musí okrem iného preukázať, že zmluva má všetky náležitosti, aby sa úver nepovažoval za bezúročný a bez poplatkov. Následkom zistených nedostatkov zmluvy o úvere uzavretej žalobcom so žalovanou je podľa názoru súdu bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch. Vzhľadom na tento záver mala žalovaná veriteľovi povinnosť vrátiť len sumu reálne čerpaných prostriedkov z úverovej zmluvy a to v 107 rovnomerných mesačných (anuitných) splátkach a v lehote konečnej splatnosti úveru, t.j. do 28.5.2024.

43. V ďalšom súd skúmal, či žalobca splnil podmienky vyžadované § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Z obsahu zmluvy možno vyvodíť, že k 10.8.2018, kedy žalobca pristúpil k uplatneniu práva požadovať zaplatenie celého úveru, bola žalovaná v zmysle ustanovení zmluvy povinná zaplatiť 37 splátok, ktoré pri zohľadnení záveru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a rešpektovaní zmluvnej dohody o povinnosti žalovanej zaplatiť úver v 107 splátkach s konečným termínom splatnosti 28.5.2024 činili celkovo sumu 2.064,39 Eur (t.j. 37 splátok á 55,79 Eur, resp. pri každej 2. až 3. splátke 55,80 Eur). Ku dňu 10.8.2018 však bola žalovaná v skutočnosti zaplatená suma 3.928,83 Eur a tak je dôvodný záver, že tým boli žalovanou úplne zaplatené všetky splatné splátky a navyš aj suma 1.864,44 Eur. S ohľadom na ustálený záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru je vylúčené, aby uvedené platby žalovanej mohli byť zarátané na prípadné ďalšie poplatky účtované žalobcom, ktorých uplatnenie vyplýva aj z ním poskytnutého prehľadu - história transakcií, či na zmluvné úroky. Ku dňu zosplatenia úveru teda žalovaná nebola v omeškaní so splatením žiadnej splatnej splátky a to najmenej 3 mesiace pred uplatnením práva požadovať predčasné splatenie úveru. V dôsledku toho nebol úkon zosplatenia úveru vykonaný za splnenia podmienok vyžadovaných § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Ďalej je potrebné poukázať na to, že žalobca napriek výzve súdu nepreukázal ani skutočné doručovanie ním predložených výziev z 9.5.2018, 8.6.2018 a 9.7.2018 a preto nemožno z ním predložených dôkazov uzavrieť, že žalovaná bola pred predčasným zosplatením úveru najmenej 15 dní pred uplatnením tohto práva skutočne upozornená na možnosť uplatnenia tohto práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s čl. I bodom 5. zmluvy. Samotný akt zosplatenia úveru je jednostranný adresovaný hmotnoprávny úkon, pri vykonaní ktorého musia byť splnené zákonné podmienky, čo v danom prípade absentuje. Preto je žalobcom vykonané zosplatenie úveru absolútne neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor so zákonom a to konkrétne s poukazom na § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka.

44. Vykonaným dokazovaním došlo aj k preukázaniu porušenia povinnosti žalobcu danej mu § 7 zákona o spotrebiteľských úveroch posudzovať pred uzavretím zmluvy s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Z jeho strany bolo preukázané, že vychádzal v podstate jednostranne len z údajov poskytnutých žalovanou, ktoré sa nezakladalo na realite pokiaľ ide o jej tvrdenie o absencii akýchkoľvek iných úverov a záväzkov a z ktorého nevyplýval ani skutočný zdroj jej príjmu, keďže žalovaná v žiadosti o poskytnutie úveru neuvádzala žiadneho zamestnávateľa. Konkrétny výsledok dopytu z úverového registra nebol žalobcom predložený, žalobca len preukázal skutočnosť, že takýto dopyt v deň podania žiadosti uskutočnil. Z vlastnej činnosti súdu, výsledky ktorej súd opísal v časti zisteného skutkového stavu, je však známe, že žalovaná v čase čerpania úveru mala viacero aktívnych spotrebiteľských úverov, preto pokiaľ žalobca poskytol tak vysoký úver (5.970,- Eur) na základe takto neúplne, nedôsledne a jednostranne zistených poznatkov nevyhnutných pre náležité posúdenie schopnosti žalovanej splácať ňou žiadaný úver, podľa názoru súdu tým žalobca nenaplnil požiadavky posúdenia týchto otázok z odbornou starostlivosťou, resp. vynaloženie tejto odbornej starostlivosti hodnoverne nepreukázal, hoci mu takúto povinnosť aj v čase uzavretia zmluvy ukladal § 7 ods. 15 zákona o spotrebiteľských úveroch. V tejto súvislosti súdy stabilne judikujú, že cieľom § 7 v spojitosti s § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch je dosiahnuť, aby dodávateľ vzal na zreteľ existujúcu situáciu klienta, najmä jeho príjmy a výdavky, tak i na skutočnosti, ktoré možno na základe informácií dostupných pred uzavretím zmluvy s vysokou mierou pravdepodobnosti očakávať. Pri posudzovaní budúcej schopnosti spotrebiteľa splácať úver sa vychádza z existujúceho stavu a prezumpcie jeho zachovania do budúcnosti. Nejde však o získanie stopercentnej istoty, že úver bude v budúcnosti splatený, pretože nie je možné s istotou vylúčiť, že spotrebiteľ ukončí svoju pracovnú aktivitu, dlhodobu ochorenie a pod. Z uvedeného je zrejmé, že cieľom zákonodarcu bolo efektívne zamedziť predlžovaniu spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne splácať. Z textu zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že informácie pre

rozhodnutie dodávateľa o tom, či zmluvu uzavrie alebo nie, si má veriteľ zabezpečiť sám a to aj v spolupráci so žiadateľom o úver. Pri získavaní relevantných informácií za účelom posúdenia úverovej schopnosti spotrebiteľa tak veriteľ vychádza ako z informácií dodaných spotrebiteľom (a samozrejme ním aj preukázaných), tak z informácií, ktoré získava z iných dostupných zdrojov. Je povinnosťou veriteľa takto získané informácie zhromaždiť, vyhodnotiť ich dostatočnosť a rozhodnúť, či a ktoré informácie je nevyhnutné ďalej overovať. Za dostatočné sa považujú iba také informácie o príjmoch a výdavkoch, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje. Táto povinnosť však nezbavuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, teda vyžiadať si od spotrebiteľa potrebné informácie a aktívne si zabezpečovať ďalšie primerané a objektívne zistiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť. Schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver tak treba chápať ako situáciu, keď v závislosti na frekvencii splácania zostane spotrebiteľovi v jeho osobnom/domácom rozpočte dostatok finančných prostriedkov, aby mohol bez akýchkoľvek problémov a obmedzení splácať splátku v predpokladanej výške. Preto dodávateľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný/domáci rozpočet a to ako stranu príjmov, tak stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver (t.j. konkrétne príjmy zo zamestnaneckej alebo inej činnosti, konkrétne náklady na bývanie, dopravu, domácnosť alebo nezaopatrené deti). Analýza iba niektorej zo strán rozpočtu sama o sebe k posúdeniu úverovej schopnosti nepostačuje.

45. Dôsledkom vyššie uvedeného je tak záver súdu, že v zmysle § 11 ods. 2 v spojení s § 7 zákona o spotrebiteľských úveroch žalobca pred poskytnutím úveru ako veriteľ nenaplnil požiadavky posúdenia schopnosti spotrebiteľa splácať poskytnutý úver so zákonom vyžadovanou odbornou starostlivosťou, konal bez objektívnych údajov o sociálno-ekonomickej situácii spotrebiteľa, čo je potrebné považovať za porušenie zákonom uloženej povinnosti zisťovania bonity klienta s odbornou starostlivosťou posilňujúci záver súdu, že poskytnutý úver nebol žalobca oprávnený jednorázovo zosplatiť. Pokiaľ tak právny predchodca urobil a úver predčasne zosplatiť, tento úkon právneho predchodcu žalobcu súd považuje za rozporný so zákonom a na základe toho ako neplatný v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka tiež s poukazom na § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch.

46. Na základe skutkových zistení vyvedených z vykonaného dokazovania je potrebné konštatovať, že žalobca na súde uplatnil pohľadávku z úveru, ktorého splatnosť v celosti nenastala (konečná splatnosť úveru nastane až 28.5.2024) a ktorá vzhľadom na záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru ku dňu vydania rozsudku (t. j. 19.8.2019) bola splatná v sume 2.733,93 Eur. Po započítaní žalovanou uskutočnených (vyššie uvedených) úhrad v sume 3.928,83 Eur je však potrebné konštatovať, že žalovaná k tomuto dňu zaplatila na dosiaľ splatné splátky úveru viac o 1.194,90 Eur. Ide o nadplatok, ktorý je oprávnený po dosiahnutí splatnosti ďalších splátok žalobca započítať na ich úhradu, pričom pri postupnom vzniku splatnosti ostatných splátok sa javí, že ďalšia povinnosť splácať poskytnutý úver vznikne žalovanej až splátkou splatnou 28.5.2021 a bude trvať (a pokiaľ ho žalovaná nebude splácať aj narastať) až do konečnej splatnosti úveru, ktorá nastane 28.5.2024. Vzhľadom na úhradu všetkých dosiaľ splatných splátok úveru žalovanou súd posúdil uplatnený nárok ako nedôvodný a žalobu zamietol, ako vyplýva z výroku tohto rozsudku.

47. Skutočnosť, že žalobca vo svojom vyjadrení z 15.7.2019 žiadal „alternatívne“ priznať sumu splátok splatných od 28.5.2018 do 28.7.2019, t.j. celkovo 1.490,84 Eur, pre celkové posúdenie veci nie je významná, pretože ako bolo vyššie ustálené, tieto splátky súd vyhodnotil ako žalovanou uhradené skoršími platbami. Žiada sa poznamenať, že uvedená argumentácia žalobcu sa ani neodrazila v relevantnom procesnom návrhu (t.j. v čiastočnom späťvzati žaloby) ani v úprave petitu žaloby a nemožno ju považovať ani za zmenu žaloby v zmysle § 140 C.s.p. (žalobca nerozširoval uplatnené právo ani neuplatňoval iné právo). Navyše v spotrebiteľských sporoch, v ktorých je žalovaným spotrebiteľ sa zmena žaloby ani neprípúšťa (pozri § 294 C.s.p.). K otázke alternatívneho petitu súd pripomína, že tento prichádza do úvahy tam, kde z hmotného práva vyplýva, že záväzok je možné splniť viacerými spôsobmi, keď právo voľby má dlžník, čo však nebol daný prípad (pozri bližšie Števec, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C.H.Beck, 2016, 507 s.). Preto uvedené súd považoval len za súčasť žalobcovej argumentácie na podporu čiastočnej dôvodnosti uplatneného nároku. K ostatným námietkam a výhradám strán sporu voči uplatnenému nároku vzhľadom na celkový výsledok konania nepovažoval súd za potrebné formulovať ďalšiu právnu argumentáciu, riadiac sa pritom ustálenou judikatúrou, podľa ktorej do obsahu práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nepatrí právo strany konania, aby na každý (v chápaní pre výsledok

konania bezvýznamný) argument strany bola v odôvodnení rozhodnutia daná vždy úplná odpoveď. Špecifická odpoveď sa vyžaduje len na argument, ktorý je pre rozhodnutie súdu rozhodujúci (bližšie pozri Ruiz Torija proti Španielsku z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s. 12, § 29; Hiro Balani proti Španielsku z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis proti Grécku z 29. mája 1997; Higgins proti Francúzsku z 19. februára 1998; uznesenie Najvyššieho súdu SR z 15. júla 2010, sp. zn. 5Cdo 106/2010).

48. O uplatnenom nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 a 2 C.s.p., v zmysle ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci, pričom ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Výrok o trovách konania tak vychádza zo záveru, že žalobca bol úplne procesne neúspešný a žalovanej žiadne trovy konania zo spisu nevyplývajú. Preto súd rozhodol, že žalovanej voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný (§ 359 C.s.p.). Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Bardejov. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v uvedenej lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 1, 2 C.s.p.).

V odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) je treba uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.). Odvolanie len proti odôvodneniu rozsudku nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 C.s.p.).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd. Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/20160701>> a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 C.s.p.).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania. Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví. Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 C.s.p.).

Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 C.s.p.).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť (§ 371 C.s.p.). V odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.